

[Formanden.]

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om teknologisk service.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om statens tekniske prøve-nævn.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om statsligt indskud i Fi-nansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om bo-ligbyggeri. (Ophævelse af godtgørelse for merværdiafgift m. v.).

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at det af boligministeren lige fremsatte lovfor-slag vil komme til første behandling på tirsdag.

Angående folketingets arbejde de føl-gende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.10.

61. møde.

Tirsdag den 13. marts kl. 13.30.

Formanden: Landbrugs- og fiskeriudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om tilvirkning og forhandling en gros m. m. af mejeriprodukter. Eksemplarer vil blive omdelt.

Landbrugs- og fiskeriudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om tilskud til strukturprojekter inden for jordbruget. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om æn-dring af lov om beskatning til kommunerne af

faste ejendomme. (Bortfald af lempelse af amtskommunal grundskyld m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 166) findes i tidenden sp. 3981, udvalgets be-tænkning i tillæg B. sp. 813).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sat-te til forhandling under ét.

Ove Hansen: Da mit partis ordfører, hr. Henning Jensen, er forhindret i at deltage i forhandlingen i dag, skal jeg gøre et par enkelte bemærkninger om dette forslag, som har været genstand for behandling i det kommunale udvalg.

Lovforslaget går i korthed ud på, at den lempelse, som landbruget har haft vedrø-rende den amtskommunale grundskyld, skal bortfalde.

Igennem en årrække har man jo givet landbruget erstatning for den ydelse, de skulle give i grundskyld; dette skal nu bort-falde. Det drejer sig om ca. 250 mill. kr. på årsbasis, og der er naturligvis en grund til, at det bør bortfalde nu; efter at Danmark er blevet medlem af EF og landbruget dermed har fået en gunstigere stilling, er det helt rimeligt, at denne lempelse, som man har givet det, bortfalder. Derfor kan mit parti anbefale, at vi støtter ministerens forslag.

H. C. Toft: Ved første behandling gav jeg som mange gange tidligere udtryk for, at det konservative folkeparti ikke fandt det rimeligt, at selve landbrugsjorden, der dyr-kes, blev beskattet med amtsgrundskatter. Jeg gav udtryk for, at vi fandt det rimeligt, at det areal, som landbrugets bygninger lig-ger på, og det nærmeste område deromkring blev beskattet på linje med andre, og jeg gav udtryk for, at jeg havde håb om, at indenrigsministeren kunne acceptere et så-dant synspunkt, idet indenrigsministeren udtalte, at industriarealer jo dog også be-skattedes med grundskatter.

Under udvalgsbehandlingen har vi haft samråd med indenrigsministeren og land-brugsministeren, og også ved den lejlighed blev de to ministre anmodet om at overveje en sådan omlægning af beskatningen, men svaret var et nej.

[H. C. Toft.]

Det lovforslag, vi her behandler, er fremsat den 15. februar, og hvis vores synspunkter skulle gøres gældende, krævede det fremsættelse af lovforslag om ændring af vurderingen af landbrugsejendomme, ligesom det også krævede en ændring af selve denne lov. Men på grund af, at kommunerne hurtigt skal have besked, har der faktisk ikke været tid til at udarbejde sådanne ændringsforslag, og på denne baggrund har vi undladt det.

Vi kan ikke medvirke til forslaget gennemførelse, men ville altså, som jeg her har givet udtryk for, have haft en omlægning af grundbeskatningen til amtskommunerne, således at den dyrkede jord blev fritaget for at betale grundskatter, og at det areal, som landbrugets bygninger ligger på, blev beskattet på linje med andre arealer, der grundbeskattes i amtskommunerne og i kommunerne.

Vi kan som sagt på denne baggrund ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

A. Chr. Andersen: Som anført i betænkningen kan vi heller ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse, og jeg vil gerne henvise til, at vi tidligere har fremsat lovforslag nr. 104 om ophævelse af beskatningen af produktionsjord, det vil altså sige nedsættelse af beskatningsprocenten til 0, når det drejer sig om jord, der bruges i produktionen, såvel landbrug som gartneri og skovbrug. Vi mener stadig, det vil være rimeligt med en sådan nedsættelse, idet der her ellers sker en ganske væsentlig diskrimination i forhold til andre erhverv, da der ikke for andre erhvervs vedkommende er tale om beskatning af produktionsmidler; det er der for dem, der har jord som produktionsmiddel. Men det lovforslag har vi ikke fået til anden og tredje behandling, og jeg beklager for så vidt, at man nu vil gennemføre det foreliggende lovforslag, uden at vi har haft lejlighed til at få vort lovforslag kørt igennem.

Vi må fastholde, at det er en urimelighed at lade beskatningen overgå nu også på landbrugsjorden, der har været fri i så lang tid, og det er da et spørgsmål, om ikke det også er et brud på en aftale, der i sin tid har været mellem landbruget og den tidligere regering. Det forekommer jo, som jeg også

sagde ved førstebehandlingen, meget ulogisk, at man ændrer loven nu, hvor der skulle være mulighed for, at landbruget ville få en bedre forrentning, og det er jo som bekendt sådan, at gældende lov ville få fuld virkning, hvis man kom op på en forrentningsprocent på 4,5 og derover. Man vil måske indvende, at denne måde at finde frem til landbrugets forrentningsprocent ikke har været særlig heldig, men selv et forslag, der er kommet fra landboorganisationerne om at finde et andet grundlag, netop familiens arbejdsfortjeneste sat i forhold til en industriarbejders arbejdsfortjeneste, er heller ikke blevet godtaget. Jeg er meget skuffet over, at man i hvert fald ikke ville tage det under overvejelse.

De tanker, som for lidt siden blev fremsat af hr. H. C. Toft angående beskatning af landbrugets stuehuse og måske også arealet omkring ejendommen i lighed med andre erhverv og beboelser, ville vi da godt have taget med i overvejelserne, og vi kunne måske have fået en debat om det, men det var jo, som hr. H. C. Toft for lidt siden sagde, helt umuligt at komme i debat om det i udvalget, idet man her klart sagde, at man var urokkelig med hensyn til sin vedtagelse om, at man ville gennemføre lovforslaget, som det foreligger. Men vi må som sagt stadig væk tage meget stærkt afstand fra dette lovforslag. Vi mener, det er en uretfærdig behandling af dem, det rammer.

Gunnar Jensen: Idet jeg henviser til det radikale venstres mindretalsudtalelse i betænkningen, må jeg bede om et fornyet udvalgsarbejde inden tredje behandling.

Maigaard: Før folkeafstemningen om fællesmarkedet fremstillede man det sådan, at landbruget ville gå en stor tid i møde, hvis vi kom ind i fællesmarkedet. Man fortalte, at kom vi ind, så ville der opstå tilstande, som når den gyldne sol frembryder. Landbruget har da også i år fået en merindtjening på langt mere end 2 milliarder kr. som følge af medlemskabet, og på den baggrund må det forekomme mere end rimeligt, at landbrugserhvervet ligestilles med andre erhverv og betaler den amtskommunale grundskyld. Der er ingen basis længere, sådan som situationen er nu, for en særbehandling af landbruget.

[Maigaard.]

Nu siges der så — og jeg mærkede mig ikke mindst hr. H. C. Tofts ord — at det, man ville, det var skam ikke en særbehandling af landbruget; det var en tanke, der lå hr. H. C. Toft fjern, kunne jeg forstå. Det, man ville, var, at grundskatterne skulle lægges om, sådan at der ikke blev betalt, i alt fald ikke i samme omfang blev betalt, grundskatter af jord, der bruges til erhvervsmæssigt formål, og disse tanker skulle altså gennemføres både for landbrugserhvervet og for industrien. Og så er det, jeg godt vil spørge hr. H. C. Toft, hvordan det provenutab, som det offentlige ville lide på den måde, skulle dækkes ind. Jeg kan kun se det på den måde, at det må dækkes ind ved, at de direkte skatter forøges, og jeg vil derfor gerne spørge hr. H. C. Toft, om hans forslag skal forstås sådan, at det konservative folkeparti i givet fald vil acceptere en forøgelse netop af de direkte skatter for at få lavet den omlægning af jordskatterne, som man øjensynlig er interesseret i. Det er i alt fald et spændende spørgsmål, hvordan man fra konservativ side vil dække det provenutab, som de tanker, man har lagt frem, vil medføre.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Hr. Maigaard må fuldstændig have misforstået min tale eller ikke hørt efter. Jeg gav ikke udtryk for, at industriarealer ikke skulle betale grundskatter. Jeg sagde tværtimod, at det areal, som landbrugets bygninger ligger på, og det nærmest omliggende areal skulle der betales grundskat af på linje med, hvad også industrien gør i dag.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): De bemærkninger, som er gjort af ordførerne her i dag, er ikke anderledes end dem, der blev gjort ved første behandling.

Med hensyn til hr. A. Chr. Andersens beklagelse over, at venstres forslag, landboorganisationernes forslag, ikke er kommet frem, da beror det jo helt på udvalgets afgørelse af, hvad der skal frem til behandling her i salen. Det skal jeg ikke blande mig i, og jeg skal i øvrigt ikke gøre flere bemærkninger.

Maigaard: Ja, jeg mindedes, da jeg hørte hr. H. C. Toft, den fabel, der har som motto: man må sno sig, sagde ålen. Det, der står fast, er, at hvis vi gennemfører de tanker, som bl. a. det konservative folkeparti og hr. H. C. Toft har lagt op til, kommer der et provenutab. Dette provenutab kan, så vidt jeg kan se — og jeg kan jo se dårligt, jeg kan se skævt her, det skal jeg ikke udelukke — kun hentes ved, at man forøger den direkte beskatning. Er det konservative folkeparti villig til at tage konsekvensen af sine synspunkter på jordbeskatningsområdet og forøge den direkte beskatning med et provenu, der svarer til det, man letter jordbeskatningen med?

H. C. Toft: Som jeg gav udtryk for før, ønsker det konservative folkeparti, at den dyrkbare jord fritages for grundbeskatning. Samtidig gav jeg udtryk for, at det areal, som landbrugets bygninger ligger på, og de nærmest omgivende arealer skulle grundbeskattes på linje med, hvad der gælder f. eks. industriarealer. Vi finder ikke, det er rimeligt, at man på et tidspunkt, hvor købstæderne også er omfattet af amterne, lægger en særlig skat på den dyrkbare jord; det vil jo med andre ord sige, at den dyrkbare jord også er med til at dække, hvad den store befolkning, der bor i købstæderne, kræver til sygehusudgifter og til mange andre formål.

Det, vi ønsker, er at ligestille landbrugserhvervet med industrien med hensyn til grundbeskatning, og det er klart, at det beløb, der derefter kommer til at mangle, må udskrives som amtspersonskatter; andre steder er der ikke at hente det.

(Kort bemærkning).

Maigaard: Jeg vil godt takke hr. H. C. Toft for det klare svar, det redelige svar. Jeg forstår altså, at vi nu har fået en tilkendegivelse fra det konservative folkeparti, som går ud på, at man i denne sammenhæng er villig til at forøge de direkte skatter, og det er jo en slags nyhed.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Jeg vil gerne sige til hr. Maigaard, at det er ikke noget nyt. Det syns-

[H. C. Toft.]

punkt, jeg her har givet udtryk for, er noget, det konservative folkeparti allerede i 1965 stillede ændringsforslag om, således at man, hvis man havde fulgt os dengang, havde fået denne mere retfærdige form for beskatning.

Formanden: Jeg henstiller, at man indskrænker de korte bemærkninger nu.

(Kort bemærkning).

Maigaard: Ja, også jeg har jo været opmærksom på, hvad det konservative folkeparti sagde i 1965, men jeg tror, at skatteborgerne i 1973 er mere interesseret i de trækprocenter, der vil blive forøget som følge af den konservative politik, end hvad man sagde i 1965.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om teknologisk service.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 151) findes i tidenden sp. 3394, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 809).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lone Nielsen: Erhvervsudvalget har behandlet forslag til lov om teknologisk service, og der har været to hovedspørgsmål, som jeg kort skal kommentere i forbindelse med

de ændringsforslag, der er stillet henholdsvis af handelsministeren og af venstre og det konservative folkeparti.

Det ene spørgsmål har koncentreret sig om teknologirådet og dets sammensætning. Her er vi fuldstændig enige med ministeren i, at teknologirådet må sammensættes ud fra erhvervsmæssige, teknologiske og samfundsmæssige kriterier. Rådets opgaver og kompetence viser dets selvstændige stilling, men for yderligere at understrege rådets selvstændighed har handelsministeren stillet et ændringsforslag til § 3, gående ud på, at rådet selv vælger sin næstformand. Vi kan helt tilslutte os dette ændringsforslag.

Det tager naturligvis et stykke tid at stable teknologirådet på benene, og af hensyn til erhvervslivet kan vi derfor tilslutte os handelsministerens ændringsforslag om, at den hidtidige bistandslovgivning først ophæves, når teknologirådet er parat til at fungere.

Det andet spørgsmål, vi i erhvervsudvalget har drøftet i forbindelse med dette lovforslag, er konsulentvirksomhedens omfang, nærmere præciseret, om ingeniørorganisationernes efteruddannelsesvirksomhed også skulle kunne modtage støtte fra det offentlige.

Allerførst vil jeg gerne sige, at vi er fuldt opmærksom på den effektive efteruddannelse, ingeniørorganisationerne driver, og finder den meget værdifuld. Men vi er også enige med handelsministeren, når han ikke har kunnet følge betænkningen, der ligger til grund for forslaget om udvidelse af konsulentvirksomheden til også at gælde ingeniørorganisationernes efteruddannelse. Undervisningsministeren har oplyst, at ministeriet er ved at afslutte overvejelserne om, hvordan efteruddannelsen for de højere uddannelser skal ordnes, altså også ingeniørernes efteruddannelse. I begyndelsen af juni skal dette arbejde være færdigt, og vi kan efter vor mening ikke 2½ måned, før planerne ligger klar, udvide konsulentvirksomheden for én gruppe inden for de højere uddannelser, nemlig ingeniørernes. Venstres og det konservative folkepartis forslag om at udvide konsulentvirksomheden til også at gælde ingeniørorganisationernes efteruddannelse inden for de saglige og bevillingsmæssige rammer kan vi derfor ikke gå med til. Men vi kan heller ikke gå med til det af den